

ZÁZRAK NEJISTOTY

Programovací partner: GK 21
Rodina hmoty (GK 18, 46, 48, 57)

Fyziologie: lymfatický systém (slezina)
Aminokyselina: alanin

STÍN 48 NEDOSTATEČNOST

EQ A IQ

Neexistuje temnější místo lidské DNA než stín Nedostatečnosti. Tento stín rodí jeden z nejhlubších lidských strachů – totiž že jsme už samotnou svou podstatou nedostateční. Lidé zpravidla nemají nejmenší představu o svých skutečných schopnostech. Když se rozhlédneme kolem sebe, vidíme příklady úžasných mužů a žen, kteří oplývají skvělými talenty a někdy dosahují přímo zázraků. Avšak lidstvo se ve svém současném stavu ještě neprobudilo ze svých nočních můr. Nyní stojíme na hranici jednoho z největších mezníků naší evoluční historie a každý z nás bude muset pohlédnout přímo do hlubin tohoto základního strachu, pokud máme učinit velký skok, který je před námi.

Potenciál stínu 48 je možné vidět pouze v dobách velkých kolektivních krizí. Zdá se, že je vždy potřeba nějaké krize, aby se lidé semkli dohromady. Tuto sjednocující moc mají období válek, která často aktivují vyšší frekvence tohoto genového klíče a přinutí skupiny lidí spolupracovat jako jeden celek, překonávat neuvěřitelné překážky a vykonávat hrdinské činy, jaké jsou v době míru jen zřídka k vidění. Tento fenomén vypovídá mnohé o povaze GK 48, která ve svém jádru obsahuje sdílení a službu. Jelikož lidstvo nyní prochází největší krizí ze všech, totiž ničením svého životního prostředí, potenciál tohoto genového klíče nás nutí ponořit se do hloubky vlastní duše a najít praktická společná řešení. Následující léta nás postaví před nutnost dobře porozumět tomuto genovému klíči a moci, kterou nad námi má jeho stínová frekvence.

Vzhledem ke své roli ve skupině kodonů nazvané *Rodina hmoty* je GK 48 jedním ze čtyř genových klíčů, které řídí náš rozvoj v době dětství. Formuje nás během našeho druhého sedmiletého cyklu ve věku od sedmi do čtrnácti let. Tento druhý cyklus se vztahuje k našemu citovému zrání a přesně vysvětluje, odkud se berou naše pocity nedostatečnosti. Když se inkarnujeme do svého emocionálního (astrálního) těla, nepostřehnutelně se do naší aury vtiskují emoční vzorce našich rodičů a širšího světa. Do našich genů prosakuje stín 48 a zasévá do nich přesvědčení o osobní nedostatečnosti. Ve zranitelném období puberty nám společenské podmiňování posílá velmi matoucí a protichůdné zprávy o tom, jak nakládat se svou citovou a sexuální přirozeností. Většina dospělých nemá tušení, jak nesmírně křehká a choulostivá je tato vývojová fáze pro mladé lidi, takže ti si s ní zpravidla musí nějak poradit sami. Výsledkem je, že z období puberty jen málokdo vyvázne bez úhony.

Až donedávna se na emoce pohlíželo jako na něco, co podřívá inteligenci, přičemž pojem inteligence zahrnoval pouze racionální myšlení. Naštěstí nyní stále více lidí uznává také emoční inteligenci (EQ). Naše EQ je dokonalým protějškem naší IQ a společně vytvářejí vyrovnaného inteligentního jedince. Většina lidí se nikdy nenaučila převzít plnou zodpovědnost za svoje emoce. Uvázli v dramatu projekce svých emočních stavů na druhé. Stín 48 má na svědomí vznik *emočně negramotných* generací. Když neumíme zvládat emoční stavy s klidem, integritou a jasností, nikdy plně nedospějeme a na jisté úrovni zůstaneme dětmi.

Frekvence, kterou stín 48 vypouští do buněk našeho těla, se projevuje jako hluboká nejistota ohledně toho, jak si poradíme se svou budoucností. Partnerským programem stínu 48 je stín 21 Kontrola a tato dvojice programuje lidi k tomu, aby se za každou cenu snažili udržet kontrolu nad všemi oblastmi svého života. Abychom se cítili bezpečněji, vytváříme si falešnou realitu, založenou na detailech, časových přímkách a systémech. Paradox spočívá v tom, že nic zvnějšku nás nemůže zbavit našeho ústředního

strachu z nedostatečnosti. Ještě temnější strana tohoto stínu se týká manipulace tímto strachem jako prostředkem k ovládnutí ostatních. Pocit prázdnoty, který zažíváme na stínové frekvenci, nás nutí, abychom se pokusili tuto prázdnotu zaplnit získáváním vědomostí. Vědomosti nás však strachu nezabaví. Vědomosti mají temnou a světlou stranu. Zatímco světlá strana transformuje vědomosti na moudrost (svůj vyšší protějšek), temná strana se stává na vědomostech závislá jako na prostředku rozptýlení a falešného pocitu bezpečí.

Lidé se stali velmi obratnými prodejci snu o jistotě a strach, který je přítomný v masách, jej rád koupí. Všechny systémy znalostí založené na logice slibují jistotu, a čím je systém složitější, tím více lidí mu věří. To je často případ moderní vědy. Problémem není věda samotná; ta je úžasným nástrojem, pokud je používána při hledání ducha pravdy. Problémem jsou obvykle vědci, kteří používají své objevy a teorie k tomu, aby podpořili vlastní osobní motivace a vyrovnali svou citovou nedostatečnost. Tito lidé nabízejí iluzi jistoty, která pod záminkou vysvětlení podstaty vesmíru, ve kterém žijeme, zakrývá realitu.

GK 48 je prostě mimo hranice lidského porozumění. Je branou k nekonečnu a nekonečno je vskutku tím, co dokáže nebetyčně zesílit pocit nedostatečnosti v mysli člověka! Původní čínský název tohoto archetypu byl *Studna*. Když hledíme do studny, nemáme představu, jak je hluboká nebo co leží na dně. Stín 48 je jako bezdná černá díra. Je to strach z ženství, který se v archetypální podobě projevil během honů na čarodějnice, jež se odehrávaly ve středověku po celé Evropě. Ze stínu 48 se zrodila další paranoia – strach z mužů v černém, z mimozemšťanů, bohů či vlád, které údajně manipulují našimi životy. Je to strach, že by se někdo jiný mohl zmocnit znalostí, kterými by nás ovládal. Pravý zdroj tohoto strachu se samozřejmě nachází v našem nitru, ale to nám nezabrání, abychom si ho nepromítali mimo sebe na nejrůznější lidi a jevy.

Moderní věda je pouze jednou oblastí, která nám slibuje záchranu před našimi nejhlubšími strachy. Také organizované náboženství, ekonomika a vzdělávání se snaží vnuknout všem lidem na této planetě pocit kolektivního bezpečí. Dokud jsou lidé včleněni do nějakého systému, strach ustupuje do pozadí. Dalším významným projevem tohoto stínu je potřeba vytvářet stále větší bohatství. Rovněž toto nutkání má kořeny v našem strachu z nedostatečnosti. *Rodina hmoty* nás programuje, abychom tomuto strachu utekli prostřednictvím říše hmoty, nikoli abychom se obrátili dovnitř ke zdroji tohoto vnitřního neklidu. Žádné hmotné bohatství nám nemůže dát pocit bezpečí, jelikož náš strach je zakomponován přímo do fyzické struktury naší DNA.

Na závěr je třeba poznamenat, že my lidé jsme součástí mystéria vesmíru a že existují místa, kam myslí není určeno proniknout. Nakonec se bude muset každý člověk obrátit do vlastního nitra, aby pohlédl do tváře svého největšího strachu – strachu z prázdnoty. Když sebereme odvahu a odhodláme se k tomuto skoku, objevíme něco nádherného. Totiž že prázdnota není prázdna a studená, nýbrž vřelá, milující a překypující světlem a zářkami.

REPRESIVNÍ PODOBA STÍNU 48 – STÁDNOST

Na kolektivní stínové frekvenci existují dva druhy lidí: ti, kteří sklánějí hlavu a podléhají svým strachům (potlačující podoba), a ti, kteří promítají své strachy na druhé (reaktivní podoba). Represivní povaha stínu 48 tvoří kolektivní podřízenost masového vědomí. Jsou to ovce, které pohřbívají své strachy pod povrch svého přizpůsobení systému. Do této kategorie spadá většina populace naší planety. Tito lidé se příliš bojí podívat na strachy uvnitř svého těla, takže se zabydlí v zažitých vzorcích dané společnosti. Život ovšem přináší události, které nás nutí našim strachům pohlédnout do tváře. Pokud však takové události nevyvolají zásadní probuzení, potlačující povaha po jejich odeznění zaboří hlavu do písku ještě hlouběji.

REAKTIVNÍ PODOBA STÍNU 48 – BEZOHLEDNOST

Opačnou stranu stínu 48 projevují ti, kdo posilují celkový pocit nedostatečnosti v ostatních lidech. Jejich vnitřní hněv jim nedovoluje přiznat, že se také bojí své nedostatečnosti, a tak se i oni stávají obětí systému, ale jiným způsobem. Používají svých znalostí k tomu, aby manipulovali strachy ostatních lidí, a přitom se schovávají za systém. Svůj strach drží na uzdě tak, že ho externalizují a svým bezohledným chováním zvyšují obecnou hladinu strachu. Takové chování mocně posiluje stínové frekvence. Kvůli takovým

lidem si lidstvo udržuje své paranoidní představy. Víme, že na vlivných pozicích jsou lidé, kteří jednají bezohledně, ale nejsme vždy schopni je vidět a identifikovat. Obecně to vyvolává pocit, že fungování celé společnosti je neosobní a mimo naši kontrolu.

DAR 48 VYNALÉZAVOST

SVĚTLO NA DNĚ STUDNY

Navzdory své temnotě a strachu v sobě GK 48 ukrývá velkou naději pro lidstvo a tato naděje spočívá v ruce rodičů. Už jsme se zmínili, že GK 48 řídí náš citový vývojový cyklus v dětství. V této fázi mají své kořeny všechny citové problémy lidí, proto je nesmírně důležité, aby děti ve věku od sedmi do čtrnácti let vyrůstaly ve stabilním emočním prostředí.

Jelikož emocionální či *astrální* tělo je jemnomotnou vrstvou aury, učí se hlavně prostřednictvím astrálních těl rodičů. Pokud rodiče nepozvedli své vědomí nad stínovou frekvenci, jejich dysfunkční emoční vzorce trvale ovlivňují astrální tělo dítěte. Ještě než děti dospějí do puberty, jsou téměř všechny zraněny jemnomotnými těly svých rodičů. V psychologii se označení *podmiňování* vztahuje především ke vzorcům chování, což platí obecně, ale jeho působení je mnohem jemnější, než si většina psychologů myslí. Když jedinec ve věku čtrnácti let vstoupí do dalšího mocného cyklu, buď tak učiní jako celistvá osobnost obdařená přirozenou moudrostí, emoční inteligencí a vnitřní stabilitou, anebo se vynoří s hlubokým pocitem vlastní nedostatečnosti, který bude charakterizovat celé jeho dospívání.

Na dně studny se však rýsuje světlo. Rodiče, kteří vyléčí svá citová zranění a zvednou frekvence své DNA, předají svým dětem zdravé emoční vzorce a tyto děti je pak zase předají *svým* dětem. Během posledních padesáti let přináší tento proces na svět stále více zdravých dospělých. Není role, která by měla ve službě společnosti větší důležitost, než je role rodiče. Je to nejen nejrychlejší cesta k vlastnímu uzdravení, ale také nejrychlejší cesta k uzdravení světa. Každý zdravý dospělý je mocným zdrojem uzdravení celé planety, protože takový člověk se nebojí svých skutečných pocitů a strachů. Astrální tělo celé naší planety se nachází v procesu uzdravování narůstajícími vlnami těchto lidí, kteří už fungují na frekvenci daru.

Tajemství překročení stínu 48 se skrývá v jediném slově – v *důvěře*. Jak se učíme důvěřovat životu v širším měřítku, začíná studna odhalovat některá ze svých tajemství. Život nás vyzývá, abychom začali tím, že budeme důvěřovat svému stínu, což znamená, že musíme vstoupit do svých strachů. Jelikož je stín 48 velmi fyzickou vibrací hluboko uvnitř těla, může to být velmi nepříjemné. Tento strach nepřichází a neodchází, je tam pořád pevně uložen a zacílen. Vstupem do pole svých strachů můžeme zmírnit svoji mentální úzkost, i když strach odstranit nedokážeme. Během tohoto procesu se pomalu učíme přestat se svého strachu bát. Už se neskrýváme před temnotou ve svém nitru, naopak, spustíme do studny vědro a vytáhneme ho nahoru, abychom viděli, co obsahuje. A čeká nás nádherné překvapení. Ze studny vytáhneme celou škálu řešení na ty nejroztodivnější problémy ve světě kolem nás. Užasneme nad tím, kolik světla může vzejít z tak temného místa. To je esencí daru Vynalézávosti.

Jak se učíme důvěřovat, že se vždy v pravou chvíli vynoří ta správná odpověď, náš strach a obavy začínají postupně slábnout. Na daru 48 je úžasné, že sám sebe neustále doplňuje. Pokaždé když ze studny vyzvedneme vědro, obsahuje přesně to, co v daný okamžik *potřebujeme*. Tímto způsobem vede důvěra ještě k větší důvěře a toto opakování upevňuje náš vnitřní pocit jistoty. Náš strach z nedostatečnosti se postupně ukazuje být iluzí. Ať už se náš projektovaný strach skrývá kdekoli – může to být strach ze samoty, z nedostatku peněz nebo z toho, že nám utíká čas – hluboko v nás se ukrývá soběstačný a neomezený zdroj, který na náš iluzorní strach vždy nabídne nějaké řešení. Tato řešení k nám přicházejí, když se svému strachu otevřeme, nereagujeme na něj, ale přiznáme svou zranitelnost i svoji nevědomost. Právě naše nevědomost nám odhalí pravou perlu, takže nesmíme svůj strach ani potlačovat, ani na něj reagovat. Prostě s ním musíme zůstat.

Uprímnost stavu, kdy si přiznáme, že neznáme odpovědi, je nesmírně mocnou silou. Zahrnuje v sobě důvěru v silné energetické pole, které se skrývá za běžným vnímáním skutečnosti. Toto energetické pole je přítomno neustále, ale naše tělo obvykle reaguje podle svého naučeného programování, jež pochází z kolektivních strachů stínové frekvence. Když se naučíme důvěřovat své nevědomosti, začne se život

odvíjet harmonicky a bez vynaložení úsilí a v našem nitru dochází k procesu přirozeného „deprogramování“. Obecně lze říci, že tento proces trvá minimálně sedm let, protože tak dlouho zabere tělu naučit se buněčným vzorcům, nebo se jim naopak odnaučit. Naše skutečné zdroje se skrývají v našich schopnostech a talentech; jsou to vrozené schopnosti uložené v naší DNA. Třešničkou na dortu Vynalézavosti je to, že v nás uvolní obrovský příval vnitřní tvořivosti, který nám nabídne elegantní řešení všemožných otázek a problémů našeho života. Energetické pole, o kterém jsme mluvili, není ničím menším než vzorcem života jako celku. Jak začínáme důvěřovat životu a svému místu v širším tkanivu jeho vzorce, začnou se spontánně vynořovat naše přirozené talenty. UVědomujeme si, že jsme schopni vytvořit mnohem více, než jsme si kdy vůbec odvážili představit. Když se sladíme s rytmem života, odhalíme své vlastní skryté načasování, které je dokonalé. Nemusí vždy odpovídat našim mentálním snům o tom, jak by měl nebo neměl náš život vypadat, ale zanechá v nás pocit hlubokého naplnění.

Každý člověk je uzpůsoben k tomu, aby prosperoval, protože život sám je prosperující. Prosperita je něco zcela jiného než bohatství. Prosperita znamená, že máme vždy o trošku víc, než potřebujeme, zatímco být bohatý znamená mít o hodně víc, než potřebujeme. Bohatství, jak je zde definováno, se vytváří z potřeby zabezpečení, které je, jak už jsme si ukázali, iluzí zakořeněnou ve strachu stínové frekvence. Ať už máme jakékoli předurčení, život se postará, abychom měli o trochu víc, než potřebujeme. U někoho to může znamenat jen velmi málo, u jiného velmi mnoho, protože různí lidé žijí velmi rozdílné lidské příběhy. Osobu vedoucí naplněný život poznáme podle toho, že se jí dostane přesně té podpory, kterou potřebuje a kdy ji potřebuje, a nikoli že hromadí zásoby pro vytvoření falešného pocitu bezpečí.

Dalším důležitým aspektem daru Vynalézavosti je jeho integrující moc. Všechny naše zdroje a talenty mají jediný nejvyšší účel, jenž je zabudován do jejich skrytého programovacího záměru – nabídnout službu celku. V tomto smyslu je každý skutečný talent holistické povahy. Vaše vnitřní studna je tu k tomu, aby sloužila ostatním. To oni přicházejí a spouštějí do ní svá vědra, aby v nich nahoru vytáhli *vaše* zdroje. Metaforicky řečeno, jsou všichni lidé uzpůsobeni k tomu, aby si navzájem tišili žízeň. To znamená, že aby mohli prosperovat, musí k sobě navzájem přistupovat upřímně a nesobecky. Službou celku sloužíme zároveň tím neúčinnějším způsobem sami sobě. Proto má vynalézavost moc spojit i ty největší nepřátele. Když lidé spojí své zdroje, získají obrovskou moc. Na stínové frekvenci jsme to viděli v případě lidí, kteří se spojili v době krizí či válek. S tím, jak budou postupně stoupat frekvence kolektivního vědomí, začneme vytvářet nové způsoby podnikání. V budoucnosti nahradí kulturu založenou na zisku kultura založená na službě a spolu s ní začne lidstvo fungovat jako jediná entita v dokonalé harmonii s vyšším vesmírným rytmem.

Poslední téma, které vyplývá z daru 48, se týká toho, jak dnes lidé chápou energii. Vytvořili jsme moderní svět založený na dynamice exploze čili růstu. Vynález spalovacího motoru podnítl nejprudší křivku růstu v dějinách. Překročili jsme práh *ropného vrcholu** a naše zásoby ropy a pevných paliv se začínají ztenčovat. Probuzení daru 48 umožní další průlom – využívání energie na základě dynamiky imploze. Vysvětlili jsme si, že povaha GK 48 je ženská a orientovaná dovnitř, nikoli mužská a orientovaná ven. Fyzika má před sebou zcela nové způsoby chápání reality a spolu s novým pohledem na svět objevíme cesty získávání energie bez potřeby zážehu. Je nanejvýš pravděpodobné, že k tomuto průlomu dojde na základě nového chápání síly gravitace. Až se naučíme dívat očima daru 48, odhalíme tajemství volné energie – nekonečného zdroje v jádru stvoření. Tento zlomový objev bude ohlašovat zcela nový věk, protože rychle a jednoduše vyřeší veškeré naše energetické potřeby. Tak se stane každý domov a každá komunita soběstačnými v zásobování čistou energií.

SIDDHI 48 MOUDROST

ZA HRANICEMI BYTÍ A NEBYTÍ

Siddhi 48 je jedno z opravdu velkých siddhi. Moudrost uctivaly a usilovaly o ni všechny kultury od počátku věků. Moudrost má mnoho definic, z nichž většina předpokládá jistý druh vnitřních vědomostí, které nám dovolují vidět za hranice toho, co se pokládá za *normální* vědomí. Souhrn šedesáti čtyř genových klíčů představuje encyklopedii šedesáti čtyř archetypů či kódů v souvislém lidském příběhu. Na siddhické

úrovni však toto rozlišování přestává existovat. Každé siddhi používá svůj jazyk plný paradoxů za jediným účelem: aby vystihl to, co se nachází za hranicí slov. V tomto kontextu je právě siddhi 48 velkým archetypem toho, co se za touto hranicí nachází. Je to meta, o kterou usilují všichni lidé, a zároveň je to něco, co nás děsí. Siddhi 48 otevírá prázdnotu v našem nitru. V člověku je touto prázdnotou prvotní stav nevěděni.

Je zároveň nádherným i popuzujícím paradoxem, že Moudrost přichází cestou nevěděni, nikoli cestou věděni. Věděni (to jest vědomosti) je něco, co sbíráme ze svých životních zkušeností. Vědět znamená vynaložit velké úsilí a námahu, kdežto nevěděni je už v nás. Moudrost se v prvé řadě týká *nejistoty*. Je velký rozdíl mezi tím, *být nejistý* a *žít v nejistotě*. Být nejistý znamená žít v zajetí strachu a podstupovat iluzorní pout', která slibuje na svém konci spásu, ale nikdy ji ve skutečnosti nemůže nabídnout. Tato pout' je lidskou cestou, jež se nakonec ukáže jako cesta postrádající smysl. Nemá žádné řešení, protože tu především neexistuje žádný problém. Naproti tomu žít v nejistotě znamená zcela se otevřít svému nutkání utéci před svým strachem. Znamená to uvědomit si, že naše tělo se smrti nebojí. Smrt je pro tělo naprosto přirozenou věcí. Ani mysl se smrti neobává, jelikož je mysl sama jen aspektem fungování našeho těla. Co v našem nitru se tedy bojí zemřít?

Odpověď na tuto otázku je zdrojem ryzí moudrosti. Je nejvyšším řešením všech lidských otázek a problémů. Tuto otázku může zodpovědět pouze život. Žádná slova nedokážou vystihnout ohromnou iluzi naší existence. Když tělo zemře, jeho součásti se vrátí do velké sítě života a budou se v nekonečném koloběhu stále znovu recyklovat po celém vesmíru. Co z nás tedy zbude? Odpovědi na podobné otázky je jen další otázka, ale ať zní jakkoli, zpětná otázka je vždy tatáž: *kdo* je my, *kdo* je ty, *kdo* je já? Žádné, já, ty nebo my neexistuje. Žít v nejistotě znamená mnohem větší jistotu, než si umíme představit. Žít v nejistotě znamená vzdát se všech otázek a vrátit je nekonečnu. Traduje se historka o velkém indickém mudrci Bódhidharmovi, který předstoupil před čínského císaře s botou na hlavě. Když se ho císař zeptal, co to má znamenat, odpověděl, že jen chtěl, aby císař hned od počátku věděl, s kým má tu čest. Tento příběh je metaforou nejisté povahy pravé moudrosti. Mysl ji nikdy nedokáže pochopit.

Lidé od nepaměti chápali, že moudrost je svou podstatou ženské povahy. Dokládají to velké bohyně mnoha náboženství. Moudrost samotná se však vymyká všem zařazením. Její ženská přirozenost pouze znázorňuje cestu tohoto vtělení. Proto jsou symboly s ní spojené ženské povahy – například voda, studna, pramen, údolí a temnota. Voda je vůbec nejpřílehavějším symbolem povahy moudrosti, protože je plná protikladů: je prázdná a zároveň plná, slabá i silná, odolná i poddajná. Dokáže se přizpůsobit tvaru nádoby, ve které se nachází, a když nádoba zmizí, voda se rozteče, ale nepřestává existovat. Ten, kdo je skutečně moudrý, se ve všech směrech podobá vodě: je moudrý, jelikož neví, že je moudrý; je mocný, jelikož je mu moc lhostejná; žije beze strachu, jelikož on sám ve skutečnosti neexistuje.

Otázkou všech hledačů Moudrosti je, jak ji získat. Tato otázka se nachází v samotném srdci všech tajemství a všech velkých náboženství a vědeckých disciplin. Moderní věda nepřestává usilovat o nalezení jediné sjednocující teorie, která by dala odpověď na všechny otázky týkající se vesmíru. Lidstvo si zatím neuvědomuje, že tato odpověď by vesmír nikterak neosvětlila, že by vesmír jen zatemnila a rozpustila! Tato odpověď se nachází přímo v otázce, stejně jako se nachází přímo v našem nitru. Jedinou pravou manifestací Moudrosti je naprostá obyčejnost. Když se toto siddhi v člověku rozzáří (což je už sama o sobě paradoxní věta), přestane onen člověk existovat a stane se jen aspektem celku. Aspektem, který se chová s nevinnou spontánností. Ironií je, že přesně tím byl i předtím, než se v něm rozzářila moudrost. Řečeno jinak, moudrost v nás nic nemění. Právě toto uvědomění přináší pravou moudrost!

Nejmoudřejší součástí člověka je fyzické tělo. Jakmile odhalíme toto tajemství, napojíme se na zdroj vesmírné moudrosti. Moudrost má své kořeny v nezlomné důvěře našeho těla. Očima moudrosti lze vše ve sféře lidského prožívání zredukovat na prosté fyzické vjemy – dokonce i myšlení. Musíme tělu dovolit, aby cítilo po svém, aby myslelo po svém a aby jednalo po svém. Nic z toho, co tělo dělá, nemůže být špatné. Kořenem všech lidských rozporů je falešné přesvědčení, že existuje způsob, jak dosáhnout harmonie či naopak disharmonie. Nic jiného než harmonie není, stejně tak jako není nic jiného než moudrost. Na základě zkušeností svého těla si musíme uvědomit, že všechny naše činy, myšlenky a pohyby nemají žádný nezávislý zdroj, ale že se vynořují z absolutna. Nejenže v našem životě neexistuje žádná individuální volba, ale není ani nikdo, *kdo* by volil, takže celý koncept svobody a determinace je jen chiméra.

Na počátku tohoto genového klíče jsme si vysvětlili, jak nedostateční se lidé cítí, když jsou konfrontováni s úkoly, které před každého z nás život staví. K těmto pocitům nedostatečnosti jsme přímo předurčeni, protože představují začátek naší cesty. Ale i v této nedostatečnosti je moudrost, protože ji prociťuje tělo. Naše mentální úzkost je aspektem moudrosti našeho těla, stejně jako naše přání, představy, hněv, pohrdání a chtíč. Všechno začíná i končí tělem. Pokud si dovolíme každý pocit přijmout a plně a s důvěrou jej prožijeme, pak hluboké vnitřní vibrace strachu v našem nitru nakonec vyšumí. Tento strach je ve skutečnosti strachem ze samotného strachu, a když mu pohlédneme přímo do tváře, pak se všechny ostatní strachy prostě zredukují na tělesné pocity, které neustále vznikají a opět mizí. V této fázi hluboké moudrosti už nedokážeme rozlišovat mezi fyzickými vjemy. Pocit bezbřehé blaženosti se například nijak neliší od pocitu sexuální touhy či fyzické bolesti. Tělo se zkrátka řídí svou vlastní moudrostí a tato moudrost rozpouští identifikaci s těmito pocity. Jak už jsme řekli, vše, co zbude po siddhi 48, je jen úplně obyčejná lidská bytost.

* *Ropný vrchol nebo též zlom ropy (anglicky peak oil) je okamžik, kdy těžba ropy (v rámci jednotlivého ložiska, státu, oblasti nebo světa) dosáhla maxima a od kterého produkce ropy vstupuje do fáze poklesu až ke konečnému vyčerpání.*